

تحلیل و بررسی نقش ابعاد توسعه در شناسایی شیوه‌های حمل و نقل هوشمند (مورد مطالعه: شهر زاهدان)

امیر کاوه

دانشجوی دکتری گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

مریم کریمیان بستانی^۱

استادیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

غلامرضا میری

استادیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۴/۱۹ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۱۵

چکیده

نقش حمل و نقل هوشمند در رسیدن به توسعه پایدار مهم و موثر است. شهرنشینی نیاز به مدیریت یکپارچه حمل و نقل هوشمند دارد که با پایداری اجتماعی، اقتصادی و زیست و محیطی شهرها همراه باشد. در این راستا هدف پژوهش حاضر تحلیل و بررسی نقش ابعاد توسعه در شناسایی شیوه‌های حمل و نقل در شهر زاهدان، می‌باشد. روش تحقیق حاضر با توجه به ماهیت آن از نوع تحقیقات توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف کاربردی است. روش‌های گردآوری اطلاعات به دو صورت کتابخانه (اسنادی) و میدانی (پیمایشی) است. روش تجزیه تحلیل اطلاعات در این پژوهش مدل تصمیم‌گیری چند معیاری (AHP)، است. بر مبنای تلفیق نتایج حاصل از بررسی‌ها، پیاده‌روی با مجموع امتیاز ۰.۳۳۸ به عنوان گزینه برتر شناسایی شد. پیاده‌روی به همراه دوچرخه‌سواری شیوه‌های حمل و نقل هوشمند غیرموتوری را تشکیل می‌دهند که در این جا بالاترین امتیازات را نیز از آن خود کرده‌اند. استفاده از اتوبوس و مینی‌بوس و پس از آن تاکسی که به عنوان حمل و نقل هوشمند عمومی و نیمه عمومی شناخته می‌شوند در درجه بعد قرار گرفته و کم‌ترین امتیازات نیز به شیوه‌های حمل و نقل هوشمند موتوری شخصی یعنی استفاده از اتومبیل شخصی و موتورسیکلت اختصاص یافته است.

کلیدواژگان: توسعه، مدیریت شهری، شیوه‌های حمل و نقل هوشمند، شهر زاهدان.

مقدمه

شهرنشینی پدیده‌ای بدون پایان می‌باشد. امروزه ۵۴ درصد از مردم جهان در شهرهای مختلف زندگی می‌کنند که انتظار می‌رود تا سال ۲۰۵۰ به ۶۶ درصد برسد. با افزایش شمار شهروندان، مدیران شهری باید به چالش‌های ناشی از توسعه در مناطق مختلف شهری، توجه کنند. یکی از این چالش‌ها ترافیک شهری است. ترافیک هر روزه وقت بسیاری از ساکنان فعال شهرهای بزرگ را تلف می‌کند. علاوه بر آن، با افزایش خستگی، آستانه تحمل افراد را کاهش داده و به طور غیرمستقیم بر افراد اثر می‌گذارد (مهدی زاده و همکاران، ۱۳۸۹: ۴۱۹). همچنین این مشکل علاوه بر اتلاف وقت افراد سبب بروز مشکلات مختلف زیست محیطی و اقتصادی می‌گردد (بدیعی و همکاران، ۱۳۹۸: ۳۱).

توجه به حمل و نقل به عنوان یک جزء لاینفک از زندگی انسان و به کنش همه جانبه‌ای که با ابعاد کلیدی جامعه دارد در ارتباط می‌باشد، اما پیچیدگی مسایل حوزه حمل و نقل در شهرها، سبب شده است تا تحقیقات و مطالعات کارشناسان و برنامه ریزان ارائه راه حل‌های در جهت توسعه شهری باشد (صادقی و غفاری، ۱۳۹۰: ۲۲۳). در این میان مدیران شهری برای حل مسائل این حوزه، تدابیر و سیاست‌های گوناگونی به کار می‌گیرند که غالباً به صورت مسکن‌های مقطعی، اندک زمانی معضلات را التیام می‌بخشد (Song & Knap, 2004: 2013)، اما دسترسی به توسعه شهری در حمل و نقل مستلزم شناخت اثرات متقابل حمل و نقل با بخش‌های زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی است. چرا که اثرات این بخش‌ها، چگونگی جهت‌گیری و سوق به سمت توسعه شهری را مشخص می‌کنند. با این توصیف مهمترین هدف توسعه شهری را می‌توان در ارتقای شرایط کار و زندگی جمعیت ساکن در قالب اقشار و گروه‌های مختلف اجتماعی و اقتصادی و حفاظت از حقوق شهروندان، تشویق به توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار و حفاظت از محیط کالبدی دانست و شهرها باید به گونه‌ای از لحاظ ریلی توسعه یابند که جای ترس و اضطراب برای شهر و مردم شهر باقی نگذارد (رصاصی و زرآبادی پور، ۱۳۸۸: ۳۵).

بر این اساس بخش حمل و نقل شهری از جایگاه مهمی در شهرها به ویژه کلان شهرها برخوردار است. هنگامی که ناوگان حمل و نقل عمومی شهری، روانی و کارایی لازم را نداشته باشد، شهروندان به شیوه‌های دیگری روی می‌آورند که یکی از پیامدهای آن ازدحام خوردروهای شخصی است. بنابراین از آنجایی که اتوبوس‌ها با توجه به متوسط تعداد سرنشین آن در مقایسه با اتومبیل سطح بسیار کمتری از خیابان‌ها و فضاهای شهری را اشغال می‌کنند (سعید نیا، ۱۳۸۱: ۴۱) موجب کاهش بار ترافیکی و افزایش سرعت دسترسی می‌شوند. در برنامه ریزی سنتی تصور بر این بود که پیشرفت حمل و نقل به صورت خطی می‌باشد و حالت‌های سریعتر و جدیدتر جایگزین حالت‌های آهسته تر و قدیمی تر می‌گشت (Frank, 2000: 7). این مدل زنجیره‌ای تصور می‌کرد که حالت قدیمی تر بی اهمیت هستند و بنابراین برای مثال افزایش ترافیک خودرو و ازدحام حمل و نقل عمومی مشکلی به شمار نمی‌رفت. این نوع پارادایم حمل و نقل در طول زمان مورد استفاده قرار گرفت تا اینکه مشکلات زیاد آن آشکار شد (Litman, 2003: 29). در سه دهه آخر قرن بیستم، سه محرک اصلی لزوم شیوه‌های حمل و نقل پایدارتر را به عنوان اولویتی بین‌المللی موجب شدند و بدین ترتیب حمل و نقل پایدار از سه منبع اصلی منتج شد.

بروز اثرات منفی و زیانبار حمل و نقل در سالهای اخیر توجه مدیران شهری را به خود جلب نموده و موضوع حمل و نقل پایدار را در کانون توجه قرار داده است (احمدی و دیگران، ۱۳۹۸: ۲۶). یکی از رویکردهای نوین در زمینه توسعه حمل و نقل پایدار شهرها، مفهوم حمل و نقل هوشمند است. سیستم‌های حمل و نقل هوشمند شهری یکی

از دستاوردهای فناوری اطلاعات و ارتباطات در حمل و نقل شهری است که در تمام زمینه های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی تاثیر بسزایی دارد. سیستم های حمل و نقل هوشمند تنها یک ابزار با تکنولوژی جدید نیست، در واقع امکان یکپارچه سازی سیستم حمل و نقل را فراهم می آورد. یک سیستم حمل و نقل به طور کلی، شامل شبکه ها، وسایل نقلیه، افراد و کالاهاست. فناوری اطلاعات و ارتباطات قادر است تمامی این اجزا را به صورت یک سیستم یکپارچه در آورد. اگر اطلاعات به صورت آسان و ارزان توسط تکنولوژی مدرن ردوبدل شود، سیستم امکان بیشتری برای بهینه شدن و مناسب عمل کردن خواهد داشت. برعکس، اگر اطلاعات در دسترس نباشد و یا با تأخیر جریان یابد، عملکرد درست سیستم امکانپذیر نیست. در واقع، تبادل اطلاعات تأثیر مستقیمی بر روی کارآمدی سیستم حمل و نقل دارد. یک سیستم حمل و نقل با محوریت اطلاعات، میتواند به حل مشکلات قدیمی و کاذب موجود بین حمل و نقل و ارتباطات کمک کند. افراد، کالا و اطلاعات می توانند از یک نقطه به نقطه ای دیگر منتقل شوند و در موارد زیادی، برای دستیابی مؤثرتر به این هدف، یکی می تواند جایگزین دیگری شود پیشرفت های به وجود آمده در فناوری اطلاعات میتوانند به ایجاد یک سیستم کاملاً یکپارچه برای سالهای آینده کمک کنند (نجفقلی نژاد و صادق زاده و ایقان، ۱۳۸۹).

در مطالعه حاضر، شهر زاهدان به عنوان شهر مورد مطالعه انتخاب شده است. شهر زاهدان دارای پنج منطقه شهری با جمعیت بالغ بر ۵۸۷۷۳۰ نفر است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵) که به عنوان مرکز استان سیستان و بلوچستان شناخته می شود. این شهر به عنوان قطب جمعیتی و خدماتی استان محسوب می شود که جمعیتی زیادی را در خود جای داده است. توسعه این شهر در دهه های گذشته بگونه ای صورت گرفته است که با مشکلاتی زیادی روبه رو است. این رشد شهری در نهایت به ایجاد مشکلاتی در بخش زیرساختی منجر شده است که بحث حمل و نقل از مهمترین آنها است. از یکسو خیابان ها و بافت تاریخی این شهر مشکلاتی را در جابجایی و حمل و نقل به وجود آورده و از سوی دیگر عدم توجه به بهبود زیرساخت ها در طول زمان، این مشکلات را دو چندان نموده است. بخشی از این مشکلات و مسائل می تواند ریشه در عدم توجه به فناوری اطلاعات در بخش حمل و نقل باشد. در حقیقت مشکلاتی از جمله رشد جمعیت، وجود بافت تاریخی، عدم توجه به زیرساخت ها، عدم توجه به فناوری اطلاعات در بخش های مختلف شهری از جمله حمل و نقل و غیره سبب شده که بحث حمل و نقل در این شهر به عنوان یک مساله مهم قابل طرح باشد. از این رو اتخاذ رویکردهای جدید مبتنی بر فناوری می تواند بسیار موثر باشد. حمل و نقل هوشمند که در کلانشهرهای مختلف به عنوان یک رویکرد اجرایی بکار گرفته شده می تواند یکی از رویکردها و راهبردهای قابل طرح در راستای حمل و نقل این شهر باشد. با توجه به افزایش روز افزون جمعیت شهری، ترافیک شهر زاهدان یکی از عمده ترین مشکلات این کلان شهر می باشد که معضلات متعددی در مرکز شهر بوجود آورده است. بدین منظور تدابیر مختلفی از جمله سیستم حمل و نقل هوشمند از سوی مدیران شهری زاهدان برای رفع این معضل در نظر گرفته شده است. از سوی دیگر بحث مدیریت یکپارچه حمل و نقل نیز بسیار مهم است که در این تحقیق سعی می شود که به موضوع مدیریت و نقش آن در حمل و نقل هوشمند شهر زاهدان نیز تاکید شود. بنابراین در پژوهش حاضر سعی خواهد شد تا تحلیل و بررسی نقش ابعاد توسعه در شناسایی شیوه های حمل و نقل هوشمند (مورد مطالعه: شهر زاهدان)، بپردازد.

روش تحقیق حاضر با توجه به ماهیت آن از نوع تحقیقات توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف کاربردی است. روش‌های گردآوری اطلاعات به دو صورت کتابخانه (اسنادی) و میدانی (پیمایشی) است. ابزار گردآوری تحقیق، پرسش‌نامه است. ابزار پرسش‌نامه بر اساس مطالعات و چارچوب نظری تحقیق طراحی گردید؛ به گونه‌ای که بر اساس این ابزار بتوان نقش ابعاد توسعه در شناسایی شیوه‌های حمل و نقل هوشمند را سنجید. این پرسش‌نامه در سطح کارشناسان طراحی شده است. به دلیل تخصصی بودن سئوالات پژوهش جمع‌آوری اطلاعات در پژوهش حاضر شامل متخصصان می‌باشد، که بر اساس نمونه‌گیری هدفمند تعداد ۳۰ نفر متخصص در حوزه مطالعاتی (برنامه‌ریزی شهری، شهرسازی، مدیریت) به عنوان جامعه نمونه در شهر زاهدان انتخاب شدند. در نهایت به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات از مدل تصمیم‌گیری چند معیاری (AHP)، استفاده شد. مراحل کار به شرح ذیل می‌باشد: فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) یکی از معروف‌ترین فنون تصمیم‌گیری چند شاخصه است که از این روش هنگامی که عمل تصمیم‌گیری با چند گزینه رقیب و معیار تصمیم‌گیری روبه‌رو است می‌تواند استفاده گردد. معیارهای مطرح شده می‌توانند به دو صورت کمی و کیفی باشند. اساس این روش تصمیم‌گیری بر مقایسات زوجی نهفته است. تصمیم‌گیرنده کار را با فراهم آوردن درخت سلسله‌مراتب تصمیم، آغاز می‌کند؛ درخت سلسله‌مراتب تصمیم، عوامل مورد مقایسه و گزینه‌های رقیب مورد ارزیابی در تصمیم را نشان می‌دهد. سپس یک‌سری مقایسات زوجی انجام می‌گیرد. این مقایسات وزن هر یک از فاکتورها را در راستای گزینه‌های مختلف مشخص می‌سازد. در نهایت منطق AHP به گونه‌ای ماتریس‌های حاصل از مقایسات زوجی را با همدیگر تلفیق می‌کند که تصمیم بهینه حاصل آید. روش AHP در آغاز برای تصمیم‌گیری‌های انفرادی ارائه شد، سپس در دهه‌ی ۱۹۸۰ به چگونگی استفاده از آن در تصمیم‌گیری‌های گروهی پرداخته شد. استفاده از AHP در تصمیم‌گیری‌های گروهی باعث خواهد شد که نه تنها مزایای فنون تصمیم‌گیری گروهی حفظ شود؛ بلکه معایب آن‌ها (همانند سرعت پایین، هزینه و تک-فکری) نیز برطرف شود.

روش فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی گروهی دارای ۶ گام یا فاز اصلی می‌باشد که عبارتند از: ۱- ساخت درخت سلسله‌مراتب، ۲- انجام مقایسه زوجی معیارها و زیرمعیارها (در صورت وجود)، ۳- مقایسه زوجی گزینه‌ها بر اساس معیارها یا زیرمعیارها، ۴- تشکیل جدول‌های مقایسه گروهی و استخراج اولویت‌ها از آن‌ها، ۵- ترکیب جداول و انتخاب گزینه برتر و ۶- در نهایت بررسی نرخ سازگاری. مشاهده می‌شود که روش تحلیل سلسله‌مراتبی گروهی ۱ مرحله (مرحله چهارم) نسبت به روش سلسله‌مراتبی فردی بیشتر دارد.

در این تحقیق برای انجام تحلیل سلسله‌مراتبی گروهی، در ابتدا پرسشنامه‌ای که حاوی سئوالات مرتبط با مقایسه زوجی مؤلفه‌ها (معیارها)، زیر مؤلفه‌ها و گزینه‌ها بوده است، به تعداد ۳۰ عدد توزیع شد و نتایج حاصل از پرسشنامه در ابتدا با استفاده از روش میانگین هندسی با استفاده از نرم‌افزار Microsoft Office Excel2007 محاسبه شده و نتایج آن برای انجام سایر تحلیل‌ها وارد نرم‌افزار Expert Choice 11 شد، در انتها نیز مقایسه‌ها و تحلیل‌های کارشناسی نیز بر روی نتایج حاصل از نرم‌افزار صورت گرفته تا ارزیابی‌های صرفاً مکانیکی ارائه نشده باشد. در ادامه مراحل AHP گروهی تحقیق حاضر تشریح می‌گردد.

ساخت درخت سلسله مراتب

زمانی که از روش AHP به عنوان ابزار ارزیابی و تصمیم‌گیری استفاده می‌شود، در آغاز باید یک درخت سلسله‌مراتب مناسب، که بیان‌کننده‌ی مسأله تحت مطالعه بوده و دارای سطوح مختلف می‌باشد، طراحی گردد. سطوح مختلف به شرح ذیل توضیح داده شده است.

سطح اول

سطح اول هر درخت بیان‌کننده هدف تصمیم‌گیری و سطح آخر نیز بیان‌کننده‌ی گزینه‌های مختلف بوده و سطوح میانی نیز نشان‌دهنده‌ی فاکتورهایی است که ملاک مقایسه گزینه‌ها هستند.

به دلیل اینکه تحقیق حاضر در بخش اول به دنبال شناسایی شیوه‌های حمل و نقل هوشمند در سطح شهر زاهدان می‌باشد، در نتیجه هدف (سطح اول درخت تصمیم) آن نیز **شناسایی شیوه‌های حمل و نقل هوشمند** در سطح شهر زاهدان می‌باشد.

سطح دوم

سطح دوم این درخت نشان‌دهنده‌ی معیارها و مؤلفه‌های اصلی است که براساس آن‌ها گزینه‌های مختلف با هم مقایسه می‌شوند. مؤلفه‌ها اصلی در این جا سه بعد اصلی توسعه و به تبع آن حمل و نقل هوشمند، یعنی **ابعاد کارایی، ایمنی و سودمندی و زیست‌محیطی** می‌باشند. برای تعیین این مؤلفه‌ها از منابع علمی متعدد الهام گرفته شده است.

سطح سوم

سطح سوم درخت تصمیم نشان‌گر زیرمعیارها و یا زیرمؤلفه‌ها می‌باشد. برای هر یک از ابعاد کارایی، ایمنی و سودمندی و زیست‌محیطی حمل و نقل هوشمند (معیارها و مؤلفه‌های اصلی این تحلیل) در منابع مختلف عوامل و شاخص‌های متعددی ارائه شده است. هر چند که ارائه تمام موارد مذکور دیدی جامع نسبت به موضوع ایجاد خواهد کرد، اما در عین حال تعدد موارد به پیچیدگی تحلیل و انجام مقایسات نیز دامن خواهد زد و احتمال خطای تصمیم را نیز به دنبال خواهد داشت. در نتیجه برای تعیین زیرمعیارهای اصلی سعی شده مواردی را که در بیشتر منابع هم‌پوشانی داشته و البته متناسب با شرایط و وضعیت حمل و نقل هوشمندی شهر زاهدان بوده انتخاب و ارائه شود. برخی از موارد نیز براساس نظر کارشناسان حمل و نقل هوشمند از ادغام دو یا چند مورد حاصل شده است که در ادامه معرفی می‌گردد.

زیر معیارهای بعد کارایی حمل و نقل هوشمند که مورد بررسی تحقیق حاضر می‌باشند، عبارتند از :

۱. میزان دسترسی برای همه اقشار جامعه (شامل زنان، افراد مسن، معلولین و غیره)
۲. میزان جراحات و مرگ‌ومیر ناشی از تصادفات در هر شیوه حمل و نقل هوشمندی (ایمنی سفر)
۳. میزان امنیت کارایی در سفر با هر یک از شیوه‌های حمل و نقل هوشمندی
۴. ترجیح مردم به استفاده از هر یک از شیوه‌های حمل و نقل هوشمندی
۵. حفاظت از فرهنگ سنتی زاهدان
۶. کیفیت تسهیلات موجود در هر شیوه و در نتیجه میزان راحتی با هر یک از شیوه‌های حمل و نقل هوشمندی

زیر معیارهای بعد ایمنی و سودمندی حمل و نقل هوشمند تحقیق حاضر می‌باشند عبارتند از:

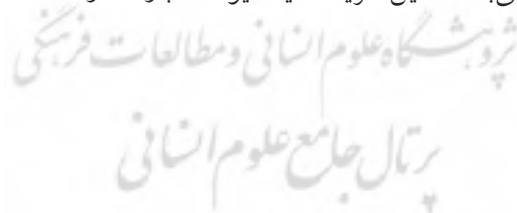
۱. هزینه (نرخ) سرمایه‌گذاری به ازای نفر-سفر در هر شیوه حمل و نقل هوشمندی (از دیدگاه کاربر / استفاده-کننده)
۲. هزینه (نرخ) سرمایه‌گذاری به ازای نفر-سفر در هر شیوه حمل و نقل هوشمندی (از دیدگاه دولت/ متولیان امر)
۳. هزینه نگهداری و استفاده (شامل استهلاک، نگهداری، تعمیر، هزینه سوخت و ...) در هر شیوه حمل و نقل هوشمندی (از دیدگاه کاربر / استفاده‌کننده)
۴. هزینه نگهداری و استفاده (شامل استهلاک، نگهداری، تعمیر، هزینه سوخت و ...) در هر شیوه حمل و نقل هوشمندی (از دیدگاه دولت/ متولیان امر)
۵. میزان کرایه با هر یک از شیوه‌های حمل و نقل هوشمندی
۶. متوسط زمان سفر در هر شیوهی حمل و نقل هوشمندی

و زیر معیارهای بعد زیست‌محیطی حمل و نقل هوشمند تحقیق حاضر می‌باشند عبارتند از:

- متوسط میزان انتشار آلودگی‌های زیست‌محیطی (هوا، صدا و منظر) در هر یک از شیوه‌های حمل و نقل هوشمندی
- میزان اشغال فضا برای هر شیوهی حمل و نقل هوشمندی
- حفاظت از زمین‌های کشاورزی، محیط‌های با ارزش طبیعی و سوخت‌های فسیلی و تجدیدناپذیر در هر شیوه

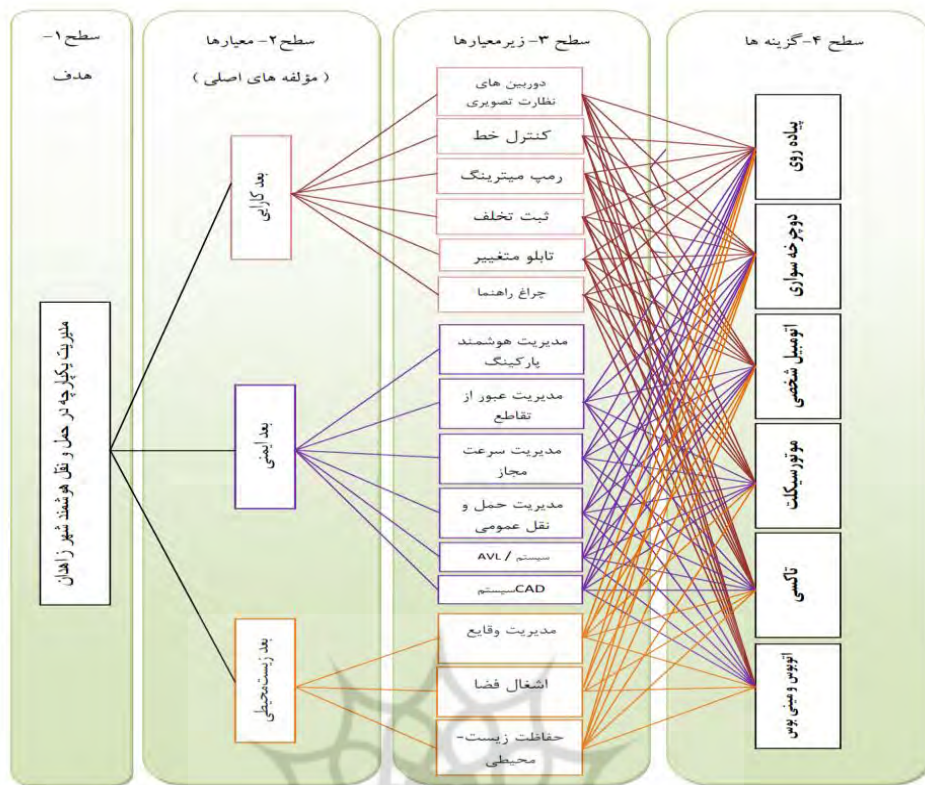
سطح چهارم

سطح چهارم هر درخت تصمیم نیز نشان‌گر گزینه‌های مختلفی است که مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. در نتیجه گزینه‌های مختلفی که در این تحقیق مورد ارزیابی قرار می‌گیرند، شیوه‌های مختلف حمل و نقل هوشمندی می‌باشد که در وضع موجود در شهر زاهدان فعال می‌باشند. این گزینه‌ها یا شیوه‌ها عبارتند از:

۱. پیاده‌روی
۲. دوچرخه‌سواری
۳. اتومبیل شخصی
۴. موتورسیکلت
۵. تاکسی
۶. اتوبوس و مینی‌بوس

شیوه‌هایی که در اینجا ارائه شده شامل تمام شیوه‌های موجود حمل و نقل هوشمندی می‌باشد که به‌نوعی می‌توان به سه دسته کلی شامل: حمل و نقل هوشمند غیر موتوری (پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری)، حمل و نقل هوشمند موتوری شخصی (اتومبیل شخصی و موتورسیکلت) و حمل و نقل هوشمند موتوری عمومی و نیمه عمومی (تاکسی، اتوبوس و مینی‌بوس) تقسیم‌بندی نمود. و در کل نیز می‌توان این درخت تصمیم را مطابق شکل (۱)، ارائه نمود.

شکل ۱. درخت سلسله مراتب تصمیم برای شناسایی شیوه‌های حمل و نقل هوشمند زاهدان

منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

شکل ۱ روابط بین چهار سطح مدل AHP تحقیق حاضر را به وضوح نشان می‌دهد. در ادامه به معرفی سایر مراحل پرداخته می‌شود.

سطح سوم، زیرمعیارها هستند که برای هر زیرمعیار تعدادی گزینه وجود دارد که در سطح چهار طبقه بندی شده است. به عبارت دیگر از معیار، از تعدادی زیرمعیار تشکیل شده و هر زیرمعیار از تعدادی گزینه تشکیل می‌شود. ارتباط بین گزینه‌ها (سطح چهار) با زیرمعیارها (سطح سوم) به صورت پیوسته است. بگونه‌ای که هر کدام از معیارها با تمام گزینه‌ها ارتباط دارند.

انجام مقایسه زوجی معیارها و زیرمعیارها

جدول‌های مقایسه‌ای براساس درخت سلسله مراتب از پایین به بالا تهیه می‌شوند؛ به عبارت دیگر گزینه‌های مختلف سطح آخر باید به واسطه هریک از فاکتورهای سطوح بالاتر (معیارها و در صورت وجود زیرمعیارها) مورد مقایسه دوبه‌دو قرار گیرند و در تمام مراحل انجام مقایسه‌ها سطح اول درخت تصمیم (هدف) مدنظر خواهد بود. این مقایسه‌ها با استفاده از مقیاسی که از ترجیح یکسان تا بی‌اندازه مرجح، طراحی شده است، مطابق با جدول (۱)، انجام می‌گیرد.

جدول ۱. تعیین ارزش معیارها و گزینه‌ها نسبت به یکدیگر توسط نظر کارشناسان

ترجیحات	ارزش عددی
---------	-----------

۱	ترجیح، اهمیت یا مطلوبیت یکسان
۳	کمی ارجح، کمی مهم‌تر یا کمی مطلوب‌تر
۵	ترجیح، اهمیت یا مطلوبیت قوی
۷	ترجیح، اهمیت یا مطلوبیت خیلی قوی
۹	کاملاً ارجح یا کاملاً مهم‌تر یا کاملاً مطلوب‌تر
۲ و ۴ و ۶ و ۸	ترجیحات بین فواصل فوق

بنابراین پرسشنامه‌ای که در این پژوهش طراحی شده است، بر همین اساس می‌باشد. آنچه که در این جا اهمیت دارد این است که معیارها یا زیرمعیارها، براساس جدول فوق و با توجه به هدف، بررسی شده و شدت برتری معیار (یا زیرمعیار) نسبت به تعیین می‌شود (براساس هدف "معیار i مهم‌تر است یا j؟ و چقدر؟").

برای انجام مقایسه‌های زوجی ابتدا از مقایسه‌ی معیارها آغاز شده و در گام بعدی زیرمعیارهای هر معیار (یا مؤلفه) با یکدیگر مقایسه خواهد شد. از آنجایی که ابعاد سه‌گانه حمل و نقل هوشمند، به‌عنوان معیارها در نظر گرفته شده است، طبق نظر کارشناسان و منابع مطالعه شده، فرض براین قرار گرفت که این مؤلفه‌ها دارای اهمیت برابر و یکسان نسبت به هم بوده است.

در گام دوم این مرحله، برای انجام مقایسه‌های زوجی زیر معیارها (زیرمعیارهای بعد کارایی)، (زیرمعیارهای بعد ایمنی و سودمندی) و (زیرمعیارهای بعد زیست‌محیطی) پرسشنامه، طراحی شده و دراختیار اعضای نمونه (کارشناسان، اساتید و مدیران) قرار گرفت.

مقایسه زوجی گزینه‌ها براساس معیارها یا زیرمعیارها

پس از انجام مقایسه‌های زوجی معیارها و زیرمعیارها، در این مرحله، ارجحیت هر یک از گزینه‌ها در ارتباط با هر یک از زیرمعیارها و اگر معیاری زیرمعیار نداشته باشد مستقیماً با خود آن معیار، مورد قضاوت و داوری قرار می‌گیرد. مبنای این قضاوت نیز همان مقیاس ۹ کمیتی ساعتی است با این تفاوت که در مقایسه‌ی گزینه‌ها در ارتباط با هر یک از زیرمعیارها (یا معیارها، حسب مورد)، بحث " کدام گزینه مهم‌تر است؟ " مطرح نیست، بلکه " کدام گزینه ارجح است؟ و چقدر؟ " مطرح است. در این پژوهش ۶ گزینه طراحی شده است که براساس ۱۵ زیرمعیار در نظر گرفته شده، توسط افراد حاضر در نمونه‌ی آماری مورد بررسی و مقایسه قرار گرفت.

تشکیل جدول‌های مقایسه گروهی و استخراج اولویت‌ها از آنها

پس از این که تمام جداول مقایسه زیرمعیارها و گزینه‌ها براساس زیرمعیارها توسط اعضای نمونه آماری تکمیل شد، گام بعدی ترکیب جدول‌های مقایسه‌ای اعضای گروه می‌باشد. یکی از بهترین روش‌ها برای این کار، استفاده از میانگین هندسی است. میانگین هندسی کمک خواهد کرد ضمن در نظر گرفتن قضاوت هر عضو به قضاوت گروه درباره‌ی هر مقایسه زوجی برسیم. از آنجا که مقایسه‌های زوجی داده‌ها به صورت «نسبت» مطرح خواهد شد، میانگین هندسی از نظر ریاضی بهترین میانگین برای آنهاست. به علاوه معکوس بودن ماتریس مقایسه استفاده از این میانگین را بیش از هر چیز موجه می‌سازد.

در نتیجه برای ترکیب پرسشنامه‌های ۲۷ گانه برگشت داده شده، با استفاده از نرم‌افزار Microsoft Office Excel 2007 میانگین هندسی مقایسه‌های زوجی انجام شده توسط اعضای نمونه آماری پژوهش، محاسبه شده و میانگین حاصل برای تعیین ضرایب اهمیت زیرمعیارها و گزینه‌ها وارد نرم‌افزار Expert Choice 11 می‌شود. در ماتریس نهایی که

وارد نرم‌افزار می‌شود، طبیعی است که قطر ماتریس با عدد یک مشخص شود؛ چراکه ترجیح هر مورد (معیار، زیرمعیار یا گزینه) نسبت به خودش یکسان است. ماتریس مقایسه در AHP یک ماتریس معکوس است؛ یعنی اگر ترجیح i به j برابر 3 باشد، پس ترجیح j به i برابر $\frac{1}{3}$ است.

تعیین ضریب اهمیت معیارها و زیرمعیارها و گزینه‌های نهایی از طریق نرم‌افزار انجام گرفت؛ چراکه یکی از امکانات و توانایی‌های اصلی این نرم‌افزار انجام محاسبات پیچیده و وقت‌گیر می‌باشد.

ترکیب جداول و انتخاب گزینه برتر

تا این مرحله، ضرایب اهمیت معیارها و زیرمعیارها در ارتباط با هدف مطالعه و نیز ضرایب اهمیت (امتیاز) گزینه‌ها در ارتباط با هریک از زیرمعیارها تعیین و محاسبه شده است. در این مرحله، از تلفیق ضرایب اهمیت مزبور "امتیاز نهایی" هریک از گزینه‌ها تعیین خواهد شد. برای این کار از "اصل ترکیب سلسله‌مراتبی" ساعتی که منجر به یک "بردار اولویت" با در نظر گرفتن همه‌ی قضاوت‌ها در تمامی سطوح سلسله‌مراتبی می‌شود، استفاده خواهد شد. محاسبه‌ی ریاضی چیزی جز میانگین موزون برای هر گزینه نیست.

بررسی نرخ سازگاری

یکی از مزیت‌های فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی امکان بررسی سازگاری در قضاوت‌های انجام شده برای تعیین ضریب اهمیت معیارها و زیرمعیارها است. به عبارت دیگر، وقتی اهمیت معیارها (و زیرمعیارها) نسبت به یکدیگر برآورد می‌شود، احتمال ناهماهنگی در قضاوت‌ها وجود دارد. یعنی اگر A_i از A_j مهم‌تر باشد و A_j از A_k مهم‌تر، قاعدتاً باید A_i از A_k مهم‌تر باشد. اما علیرغم همه کوشش‌ها، رجحان‌ها و احساس‌های مردم غالباً ناهماهنگ هستند. پس باید سنج‌ای را یافت که میزان ناهماهنگی داورها را نمایان سازد. مکانیزمی که ساعتی برای بررسی ناسازگاری در قضاوت‌ها در نظر گرفته است، محاسبه ضریبی به نام ضریب ناسازگاری (C.R) می‌باشد، چنان‌چه این ضریب کوچک‌تر یا مساوی $0/1$ باشد، سازگاری در قضاوت‌ها مورد قبول است و گرنه باید در قضاوت‌ها تجدید نظر شود. به عبارت دیگر ماتریس مقایسه دودویی معیارها باید مجدداً تشکیل شود.

کاووسی و محمدی (۱۳۹۹) در تحقیقی با عنوان "تحرك و جابجایی هوشمند شهری و توسعه پایدار شهر شیراز" نتیجه گرفته‌اند که میانگین متغیر تحرك و جابجایی هوشمند در شهر شیراز به طور معناداری پایین‌تر از حد متوسط (۳) برآورد شده است (۰/۰۵ < Sig) و در وضعیت مناسب و مطلوبی قرار ندارد. همچنین رابطه معناداری بین متغیر تحرك و جابجایی هوشمند و شاخص‌های آن با متغیر توسعه پایدار در شهر شیراز وجود دارد؛ برآورد مقادیر مربوط به رگرسیون چندگانه اثر شاخص‌های تحرك هوشمند بر توسعه پایدار نیز نشان‌دهنده این است که شاخص‌های تحرك هوشمند در مجموع ۲۶ درصد از واریانس متغیر توسعه پایدار را تبیین می‌کنند، با مدنظر قرار دادن مقادیر مربوط به حجم اثر شاخص ضریب تعیین این مقدار بزرگ برآورد می‌شود. به عبارت دیگر شاخص‌های تحرك هوشمند در حد متوسط به بالا توان تبیین واریانس متغیر توسعه پایدار را دارند. شاخص‌های دسترسی، حمل و نقل پایدار و فناوری اطلاعات و ارتباطات در مناطق مختلف متفاوت است. احمدی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی با عنوان "مدل ترکیبی اولویت‌بندی استراتژی‌های حمل و نقل هوشمند مورد پژوهی: کلانشهر تبریز" تاکید داشته‌اند. نتیجه حاصل از این روش ترکیبی و مقایسه آن با ضریب رتبه‌ای اسپیرمن نشان می‌دهد که راهبرد (هماهنگی کلیه سازمانها و ارگانهای دولتی در خصوص بهبود زیرساخت عمومی توسعه سیستم‌های هوشمند حمل و نقل) در هر دو روش

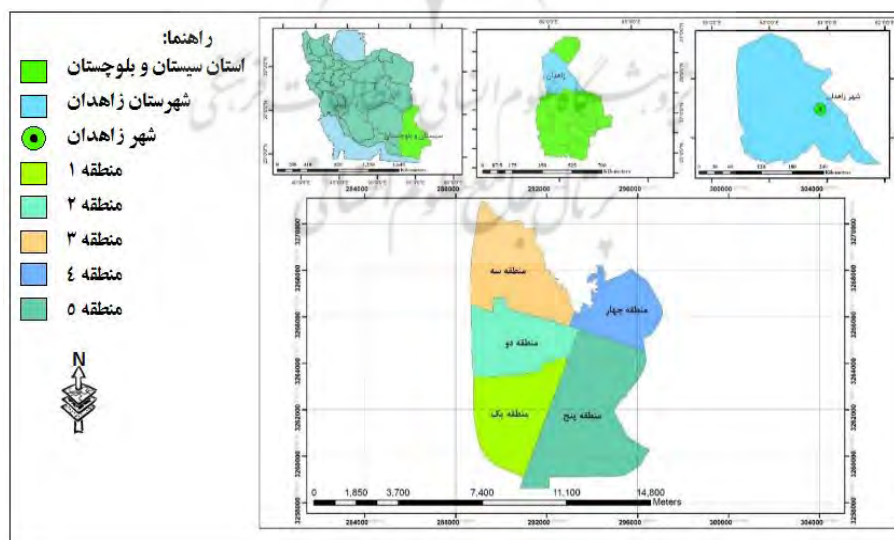
تحلیل شبکه (ANP) و (GSPM) در اولویت اول قرار گرفت و سایر استراتژی‌ها، اولویت بندی متفاوت از همدیگر دارند. نتیجه کاربردی و عملیاتی این پژوهش این است که ساختار حمل و نقل شهری کلانشهر تبریز برای موفقیت در هوشمندسازی حمل و نقل شهری بایستی بر ایجاد هماهنگی بین سایر سازمان‌ها و تحقق مدیریت یکپارچه، برای بهبود زیرساخت‌های حمل و نقل شهری هوشمند و پایدار تمرکز نماید. افندی زاده و همکاران (۱۳۹۶) سنجش بهره‌وری سیستم‌های حمل و نقل هوشمند در شهر تهران با بهره‌گیری از روش تحلیل پوششی داده‌ها را تاکید نموده‌اند. نتایج حاصل از اجرای مدل درآمد در نرم‌افزار نشان داد سیستم‌های هوشمند راهگرددانی و مدیریت هوشمند اولویت دهمی عبور از تقاطع، دارای بیشترین ضرایب بهره‌وری در بین سیستم‌های حمل و نقل هوشمند در شهر تهران می‌باشند و سیستم‌های هوشمند اطلاع‌رسانی پیش از سفر، مدیریت هوشمند پارکینگ، چراغ راهنمایی هوشمند و تابلوهای متغیر خبری دارای ضرایب بهره‌وری نسبتاً بالایی بوده‌اند. یان و همکاران (۲۰۲۰) در تحقیقی با عنوان "ارزیابی مبتنی بر چارچوب سیستم خودتنظیمی شهرهای هوشمند: مطالعه موردی سیستم‌های حمل و نقل هوشمند در چین به این نتیجه دست یافته‌اند که شهرهای هوشمند با سیستم‌های خودساز پیچیده‌ای مشخص می‌شوند. بنابراین توسعه پایدار و سالم آنها ممکن است به پیروی از الگوهای تکاملی چنین سیستم‌هایی نیاز داشته باشد. در این چارچوب، انواع دستگاه‌های هوشمند واحدهای اساسی توسعه هستند. در همین حال، فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) و سازوکارهای توسعه، پشتیبانی فنی و مکانیسم‌های نظارتی را در عملکرد خود به خود حمل و نقل شهرهای هوشمند ارائه می‌دهند. این سه بعد (سلول‌های هوشمند، ICT و سازوکارهای توسعه‌ای) در پیشبرد شهر هوشمند و به ویژه حمل و نقل آن موثر است. سیستم‌های حمل و نقل در شهرهای چین در حال تکامل بوده و این سیستم‌ها متناسب با افزایش جمعیتی روند مناسب تری به خود گرفته است و از ایجاد بسیاری از مشکلات جلوگیری نموده است. گونزالز و همکاران (۲۰۱۹) در مقاله‌ای با عنوان "دولت و حکومت در شهرهای هوشمند، مورد مطالعه حمل و نقل هوشمند در بوگوتا کلمبیا" به این نتیجه دست یافتند که استفاده از یک شبکه عصبی تحت نظارت با داده‌های مناسب و انتخاب مناسب ورودی‌ها از مهمترین عوامل تاثیرگذار در حمل و نقل هوشمند شهر بوگوتا است. نزدیکترین شبکه با داده‌های تولید شده از طریق بستر شبیه‌سازی ترافیک جاده برای ۲۰ وسیله نقلیه و ۴۰ وسیله نقلیه تخمین زده شده است که دارای کارایی مطلوبی است. این شهر باید به سیستم‌های ICT متصل شود؛ چرا که در ارزیابی و انتخاب معیارهای مختلف، امکان بهینه‌سازی جریان مداوم را فراهم می‌کند، توسعه شهری را تسهیل می‌کند و کیفیت زندگی شهروندان را به طور قابل توجهی بهبود می‌بخشد البته با اجرای مفاهیمی مانند حکمرانی و دولت. برای پیشبرد حمل و نقل هوشمند پیشنهاد شده است که پارامترهای دیگر مانند دما، آب و هوا و کیفیت هوا نیز مورد تاکید باشد. ورما و همکاران (۲۰۱۹) در مقاله‌ای با عنوان "شهرهای هوشمند: یک تحلیل از مدیریت حمل و نقل هوشمند" با مقایسه هفت شهر متوسط آمریکا نتیجه گرفتند که این شهرها برنامه‌های مختلفی را اجرا می‌کنند. فراتر از فناوری درگیر، بیشتر پروژه‌ها به حاکمیت برنامه‌های شهر هوشمند به عنوان بزرگترین شاخص موفقیت یا شکست اشاره کرده است. شهرهایی که دارای دفتر شهرداری قوی و حاکمیتی از بالا به پایین هستند، اجرای این برنامه‌ها برایشان دشوارتر است، اما شهرهایی که توسط شوراهای قوی اداره می‌شوند، حاکمیتی از پایین به بالا دارند که برای نوآوری‌های هوشمندانه شهر و حمل و نقل آن مناسب است. بعلاوه به نظر می‌رسد این روند از پروژه‌های کلان که غالباً قیمت بالایی دارند به سمت اجرای آزمایشی چندین پروژه پیش می‌رود تا مشخص شود که کدام یک بیشترین احتمال موفقیت

را در آینده دارند. ردی و همکاران (۲۰۱۶) در مقاله ای با عنوان "جنبه های برنامه ریزی حمل و نقل در یک شهر هوشمند: مورد مطالعه شهر گیت" به این نتیجه رسیدند که برای افزایش حمل و نقل و ایمنی در این شهر، برنامه های مختلف حمل و نقل هوشمند مانند سیستم پیشرفته اطلاعات مسافران، سیستم امنیتی و نظارتی، سیستم مدیریت پارکینگ هوشمند، سیستم راهنمای پارکینگ، مکان و ردیابی خودکار خودرو، پاسخ به سفر در زمان واقعی و غیره برنامه ریزی شود. همچنین آنها نتیجه گرفتند که طرح جامع حمل و نقل شهر گیت تمامی نیازهای مردم را فراهم می کند در صورتی که این طرح تمامی شاخص های هوشمندسازی را مورد تاکید قرار دهد؛ چرا که جمعیت شهر روند افزایشی سریعی دارد و استفاده از سیستم های هوشمند به ویژه در بخش حمل و نقل می تواند بسیاری از مشکلات پیش روی را مدیریت و کنترل نماید.

موقعیت منطقه مورد مطالعه

شهر زاهدان مرکز شهرستان در ۶۰ درجه و ۵۳ دقیقه طول خاوری و ۲۹ درجه و ۲۸ دقیقه عرض شمالی در ارتفاع ۱۳۶۹ متری از سطح دریا قرار دارد. فاصله زمینی آن تا تهران ۱۵۵۵ کیلومتر و فاصله هوایی آن تا تهران ۱۱۲۸ کیلومتر است (سازمان مدیریت و برنامه ریزی سیستان و بلوچستان، ۱۳۹۸). جمعیت زاهدان برپایه سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵ مرکز آمار ایران بالغ بر ۵۸۷۷۳۰ نفر بوده که از این جهت، دوازدهمین شهر پرجمعیت ایران محسوب می شود. این شهر دارای پنج منطقه شهری است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵).

زاهدان تا قبل از دوره پهلوی، روستای کوچک و دورافتاده ای به نام «دزدآب» بود؛ اولین ساکنان دزدآب بلوچ و سیستانی بودند. دزدآب کلمه ای به زبان فارسی است؛ و از دزد+آب سیستانی تشکیل شده است. آب در فارسی است. بعدها دزدآب به دزدآب و سپس با همکاری نیروهای رضاخان به فرماندهی امان الله جهانبانی، در سال ۱۳۰۸ شمسی به علت اینکه اکثر مردم آن منطقه متدین بودند، زاهدان نام گرفت. واژه زاهدان در لغت به معنی «شهر پرهیزگاران» است.

شکل ۲. موقعیت جغرافیایی شهر زاهدان

منبع: نگارنده گان، ۱۴۰۰

بررسی نقشه توپوگرافی شهر زاهدان بر اساس لایه مکانی این شهر نشان می‌دهد که این شهر در ارتفاع ۱۰۶۸ تا ۱۴۲۱ متر قرار گرفته است و بنابراین نوع توپوگرافی آن یک دست و مطلوب می‌باشد. بررسی وضعیت شیب این شهر نیز به همین نکته اشاره دارد. میزان شیب برای این شهر برابر با ۵ تا ۱۰ درصد گزارش می‌شود. بنابراین بررسی شاخص توپوگرافی و شیب شهر شرایط را برای توسعه شهر فراهم کرده است و متناسب با جهات مختلف می‌تواند کاربری‌های مناسب را اجرایی نمود (سازمان زمین‌شناسی کشور، ۱۳۹۲).

بررسی شاخص دمای ماهانه در شهر زاهدان نشان می‌دهد که کمترین میانگین دمای ماهانه مربوط به ماه دی با ۷/۴ درجه سلسیوس و سپس آذرماه با ۹/۲ درجه سلسیوس بوده است. همچنین بیشترین دمای ماهانه نیز مربوط به ماه‌های تیر و مرداد به ترتیب با ۳۰/۱ و ۲۹/۲ درجه سلسیوس بوده است. جدول زیر بیشینه، کمینه و میانگین دمای ماهانه در شهر زاهدان را نشان می‌دهد (سازمان آب و هواشناسی کشور، ۱۴۰۰).

یافته‌ها

نتایج معیارها و زیرمعیارها

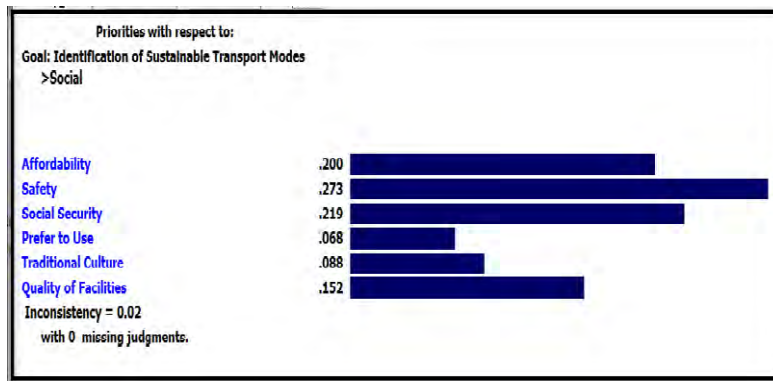
پس از تشکیل درخت سلسله‌مراتب تصمیم، نتایج حاصل از میانگین هندسی ۲۷ پرسشنامه برای تعیین امتیاز (وزن) هر یک از زیرمعیارها و همچنین گزینه‌ها نسبت به زیرمعیارها، وارد نرم‌افزار Expert Choice 11 شد که نتایج آن در زیر ارائه شده است. در ابتدا زیرمعیارهای مؤلفه‌های سه‌گانه‌ی کارایی، ایمنی و سودمندی و زیست‌محیطی نسبت به هم سنجیده می‌شود و پس از آن اولویت گزینه‌ها در ارتباط با هر زیرمعیار تعیین شده و در نهایت از ترکیب همه عوامل گزینه برتر شناسایی می‌گردد.

جدول ۲. ماتریس نهایی مقایسه زوجی زیرمعیارهای بعد کارایی

زیرمعیارها	دسترسی	ایمنی	امنیّت کارایی	ترجیح به استفاده	حفاظت از فرهنگ سنتی	کیفیت تسهیلات (راحتی سفر)
دسترسی	۱	۱.۳۱۷۱	۰.۶۷۱۲	۲.۷۲۰۴	۱.۹۷۴۹	۱.۰۶۵۵
ایمنی		۱	۱.۸۵۲۷	۳.۸۷۰۹	۳.۰۵۶۷	۲.۰۶۵۷
امنیّت کارایی			۱	۳.۳۳۹۱	۲.۴۷۱۶	۱.۳۸۲۳
ترجیح به استفاده				۱	۰.۹۱۸۸	۰.۳۷۷۷
حفاظت از فرهنگ سنتی					۱	۰.۷۲۵۲
کیفیت تسهیلات (راحتی سفر)						۱

منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

در بخش‌های قبل توضیح داده شد که در این روش تحلیلی مقایسات به صورت زوجی انجام می‌گیرد، در نتیجه جداول به صورت ماتریس قطری (قطر که نتیجه مقایسه هر معیار یا زیرمعیار یا گزینه نسبت به خود است برابر یک خواهد بود) می‌باشند. همچنین فرض بر این است که اصل معکوس بودن نیز بر آن حاکم است بنابراین با داشتن اعداد و مقایسه‌های بالای قطر و معکوس نمودن این اعداد برای سمت دیگر می‌توان محاسبات را انجام داد. براساس جدول (۲)، شکل (۳)، در محیط نرم‌افزار Expert Choice 11 ترسیم شده است.

شکل ۳. میزان ضریب اهمیت زیرمعیارهای بعد کارایی

منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

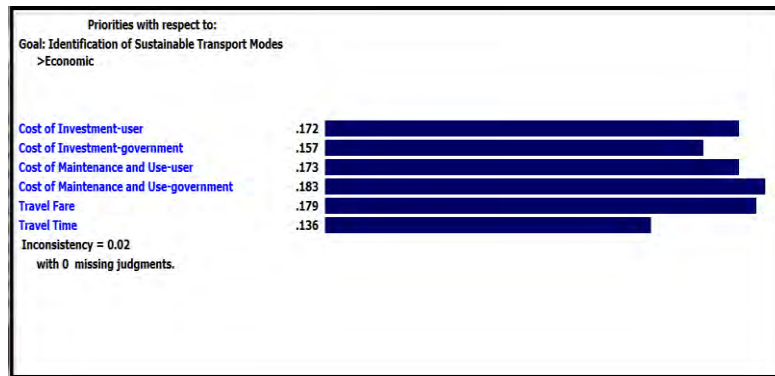
همان‌طور که از شکل (۳)، برمی‌آید، مؤلفه "ایمنی" دارای بیشترین وزن (ضریب اهمیت) بوده و مهم‌ترین مؤلفه بعد کارایی در این‌جا شناخته شده است (۰.۲۷۳)، پس از آن مؤلفه‌های "امنیت کارایی" و "دسترسی" قرار دارند. کم‌ترین ضریب اهمیت مؤلفه‌های کارایی به عامل "ترجیح مردم به استفاده" اختصاص یافته (۰.۰۶۸) و پس از آن حفاظت از فرهنگ سنتی قرار دارد. پس از بررسی و انجام مقایسه نهایی زیرمعیارهای بعد کارایی، این مقایسه‌ها در زمینه بعد ایمنی و سودمندی در جدول زیر نیز انجام گرفته و سپس شکل (۴)، براساس آن در محیط نرم‌افزار ترسیم شده است.

جدول ۳. ماتریس نهایی مقایسه زوجی زیرمعیارهای بعد ایمنی و سودمندی

زیرمعیارها	نرخ سرمایه- گذاری (از دید کاربر)	نرخ سرمایه- گذاری (از دید دولت)	هزینه نگهداری و استفاده (از دید کاربر)	هزینه نگهداری و استفاده (از دید دولت)	کرایه سفر	زمان سفر
نرخ سرمایه‌گذاری (از دید کاربر)	۱	۱.۴۲۲۶	۰.۸۱۳۳	۰.۹۴۲۶	۱.۰۲۵۸	۱.۱۷۹۹
نرخ سرمایه‌گذاری (از دید دولت)		۱	۰.۷۶۷۴	۰.۸۰۱۹	۱.۲۰۵۳	۱.۳۸۲۵
هزینه نگهداری و استفاده (از دید کاربر)			۱	۰.۷۸۷۵	۰.۸۵۳۵	۱.۲۳۷۶
هزینه نگهداری و استفاده (از دید دولت)				۱	۰.۶۴۸۱	۱.۶۲۵۱
کرایه سفر					۱	۰.۹۸۹۱
زمان سفر						۱

منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

پس از ورود داده‌ها و اعداد فوق در محیط نرم‌افزار Expert Choice 11 می‌توان نتایج بررسی‌ها را به صورت گرافیکی با شکل (۴)، زیر نشان داد.

شکل ۴. میزان ضریب اهمیت زیرمعیارهای بعد ایمنی و سودمندی

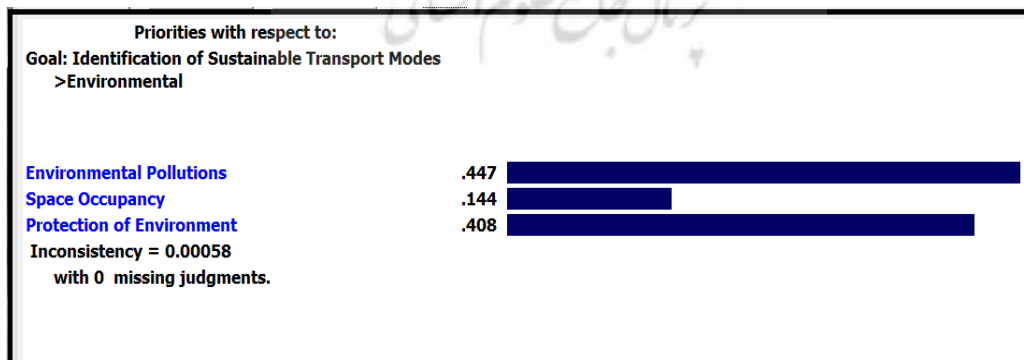
منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

بر اساس شکل (۴)، که نشان‌گر ضریب اهمیت و وزن مؤلفه‌های ایمنی و سودمندی حمل و نقل هوشمند مطرح شده در تحقیق می‌باشد، مشاهده می‌شود که نوسانات و تغییراتی زیادی بین این مؤلفه‌ها وجود ندارد و این وزن‌ها نزدیک به هم می‌باشد. مؤلفه‌ی "هزینه نگهداری و استفاده از دید دولت" بیشترین وزن را داشته (۰.۱۸۳) و پس از آن "کرایه سفر" (با وزن ۰.۱۷۹) قرار دارد و کم‌ترین وزن و ضریب اهمیت را نیز مؤلفه‌ی "زمان سفر" (با وزن ۰.۱۳۶) دارد؛ یکی از علل این امر این است که سایر مؤلفه‌ها هزینه‌های مستقیم را دربر دارد و ملموس‌تر می‌باشد اما مؤلفه زمان سفر در واقع هزینه‌های غیرمستقیم و به‌نوعی هزینه فرصت‌ها را نشان می‌دهد در نتیجه به اندازه سایر موارد ملموس و آشکار نیست. در نهایت نتیجه محاسبه مقایسه‌های زوجی زیرمعیارهای بعد زیست‌محیطی در جدول (۴)، قرار گرفت.

جدول ۴. ماتریس نهایی مقایسه زوجی زیرمعیارهای بعد زیست‌محیطی

زیرمعیارها	آلودگی‌های زیست‌محیطی	اشغال فضا	حفاظت از محیط‌زیست
آلودگی‌های زیست‌محیطی	۱	۳.۱۷۷۹	۱.۰۶۹۳
اشغال فضا		۱	۰.۳۶۲۳
حفاظت از محیط‌زیست			۱

شکل (۵)، براساس داده‌های جدول فوق ترسیم شده و به بررسی میزان ضریب اهمیت زیرمعیارهای بعد زیست-محیطی می‌پردازد.

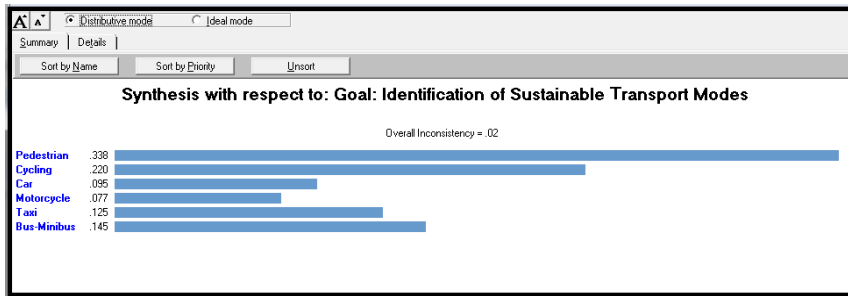
شکل ۵. میزان ضریب اهمیت زیرمعیارهای بعد زیست‌محیطی

منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

(۰.۰۷۴)	(۰.۰۷۸)	(۰.۰۶۹)	(۰.۰۵۱)	(۰.۲۹۳)	(۰.۴۰۸)	(دید دولت)
(۰.۱۷۹)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۷۹)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۷۹)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۷۹)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۷۹)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۷۹)(۰.۳۳۳)	کرایه سفر
(۰.۱۲)	(۰.۰۵۹)	(۰.۰۸۴)	(۰.۰۴)	(۰.۲۹۷)	(۰.۴۰۱)	
(۰.۱۳۶)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۳۶)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۳۶)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۳۶)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۳۶)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۳۶)(۰.۳۳۳)	زمان سفر
(۰.۱۱۲)	(۰.۲۱۸)	(۰.۳۱۶)	(۰.۲۷۳)	(۰.۰۵۴)	(۰.۰۲۷)	
(۰.۴۴۷)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۴۷)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۴۷)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۴۷)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۴۷)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۴۷)(۰.۳۳۳)	آلودگی‌های زیست‌محیطی
(۰.۰۶۸)	(۰.۰۵۴)	(۰.۰۵۳)	(۰.۰۳۸)	(۰.۳۳۹)	(۰.۴۴۸)	
(۰.۱۴۴)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۴۴)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۴۴)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۴۴)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۴۴)(۰.۳۳۳)	(۰.۱۴۴)(۰.۳۳۳)	اشغال فضا
(۰.۰۶۱)	(۰.۰۷۳)	(۰.۱۱۱)	(۰.۰۳۷)	(۰.۲۷)	(۰.۴۴۷)	
(۰.۴۰۸)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۰۸)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۰۸)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۰۸)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۰۸)(۰.۳۳۳)	(۰.۴۰۸)(۰.۳۳۳)	حفاظت از محیط - زیست
(۰.۱۰۱)	(۰.۰۶۹)	(۰.۰۵۷)	(۰.۰۲۹)	(۰.۳۳۹)	(۰.۴۰۶)	
۰.۱۴۵	۰.۱۲۵	۰.۰۷۷	۰.۰۹۵	۰.۲۲۰	۰.۳۳۸	امتیاز نهایی

منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

امتیازات نهایی گزینه‌ها نشان می‌دهد که در مجموع " پیاده‌روی " با امتیاز نهایی (۰.۳۳۸) ترین شیوهی حمل و نقل هوشمندی برای زاهدان بوده و پس از آن " دوچرخه‌سواری " با امتیاز (۰.۲۲) قرار دارد و کم‌ترین امتیاز را نیز شیوهی موتورسیکلت و سپس اتومبیل شخصی دارا می‌باشند. هر چند در اینجا ترین شیوه شناسایی شد اما باید توجه داشت که آن‌چه امروزه در شهرها مورد نیاز است تعادلی جدید میان روش‌های حرکت در شهر است، تا هم محیط - زیست طبیعی و هم فضای فرهنگی جامعه امکانات جدیدی برای بهبود و توسعه در اختیار داشته باشند. هدف حمل و نقل هوشمند هرگز حذف هیچ‌یک از شیوه‌های سفر نبوده، بلکه فراهم آوردن امکانات و زیرساخت‌ها و تشویق به استفاده از شیوه‌های تر و به حداقل رساندن استفاده از شیوه‌های نای چون اتومبیل شخصی و موتورسیکلت می‌باشد؛ بنابراین در تحقیق حاضر نیز همین هدف دنبال می‌شود. از آن جایی که در این شیوهی تحلیلی مجموع امتیازات گزینه‌ها (شیوه‌های مختلف حمل و نقل هوشمند) برابر یک خواهد شد؛ بنابراین می‌توان گفت که هریک از این امتیازات می‌تواند به‌نوعی نشان‌دهنده نسبتی از کل سیستم حمل و نقل هوشمند در شهر زاهدان باشند. به این صورت که اگر از مجموع شیوه‌های حمل و نقل هوشمند در سطح شهر زاهدان ۳۳.۸٪ پیاده‌روی، ۲۲٪ دوچرخه‌سواری، ۱۴.۵٪ اتوبوس و مینی‌بوس، ۱۲.۵٪ تاکسی ۹.۶٪ اتومبیل شخصی و نهایتاً ۷.۷٪ به موتورسیکلت اختصاص یابد هم‌ترین ترکیب را خواهد داشت و هم در شهر از تمام شیوه‌های حمل و نقل هوشمندی به‌طور مناسب و مؤثری استفاده خواهد شد. به عبارت دیگر حمل و نقل هوشمند شخصی غیرموتوری ۵۵.۸٪، حمل و نقل هوشمند عمومی و نیمه عمومی ۲۷٪ و تنها ۱۷.۳٪ به حمل و نقل هوشمند موتوری شخصی باید تخصص یابد. خلاصه‌ی تمام محاسبات فوق بر مبنای هدف پژوهش به‌صورت شکل (۶)، قابل ارائه می‌باشد.

شکل ۶. امتیاز نهایی گزینه‌های مختلف (شیوه‌های مختلف سفر)

منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

بر اساس مؤلفه‌هایی (معیارها و زیرمعیارها) که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته و بر مبنای تلفیق نتایج حاصل از بررسی‌ها، پیاده‌روی با مجموع امتیاز ۰.۳۳۸ به عنوان گزینه برتر شناسایی شد. پیاده‌روی به همراه دوچرخه‌سواری شیوه‌های حمل و نقل هوشمند غیرموتوری را تشکیل می‌دهند که در این جا بالاترین امتیازات را نیز از آن خود کرده‌اند. استفاده از اتوبوس و مینی‌بوس و پس از آن تاکسی که به عنوان حمل و نقل هوشمند عمومی و نیمه عمومی شناخته می‌شوند در درجه بعد قرار گرفته و کم‌ترین امتیازات نیز به شیوه‌های حمل و نقل هوشمند موتوری شخصی یعنی استفاده از اتومبیل شخصی و موتورسیکلت اختصاص یافته است. برای انجام ارزیابی دقیق‌تر و کامل‌تر امتیاز هر یک از گزینه‌ها در ارتباط با معیارها (ابعاد کارایی، ایمنی و سودمندی و زیست‌محیطی حمل و نقل هوشمند)، جدول (۶) ارائه شده است.

جدول ۶. امتیاز هر یک از گزینه‌ها در ارتباط با معیارها

معیارها	گزینه‌ها	پیاده‌روی	دوچرخه‌سواری	اتومبیل شخصی	موتورسیکلت	تاکسی	اتوبوس و مینی‌بوس
بعد کارایی	۰.۲۱۶	۰.۱۰۸	۰.۱۷۶	۰.۰۵۳	۰.۲۰۵	۰.۲۴۲	
بعد ایمنی و سودمندی	۰.۳۶۶	۰.۲۲۲	۰.۰۷۵	۰.۱۱۶	۰.۱۰۷	۰.۱۱۳	
بعد زیست‌محیطی	۰.۴۳۱	۰.۳۲۹	۰.۰۳۴	۰.۰۶۳	۰.۰۶۳	۰.۰۸۰	

منبع: نتایج تحقیق، ۱۴۰۰

اعداد جدول (۶)، برای هر گزینه برآیند امتیازهای گزینه‌ی مدنظر در تمامی زیرمعیارها (زیرمؤلفه‌های) مربوطه می‌باشد. براین اساس مناسب‌ترین گزینه بر مبنای بعد کارایی استفاده از اتوبوس و مینی‌بوس بوده و پس از آن پیاده‌روی قرار دارد. دلیل این امر کیفیت پایین تسهیلات پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری و ایمنی و امنیت پایین به هنگام استفاده از این شیوه‌ها می‌باشد.

مناسب‌ترین گزینه برای بعد ایمنی و سودمندی پیاده‌روی با اختلاف بسیار زیاد می‌باشد و کم‌ترین ضریب اهمیت را شیوه‌ی استفاده از اتومبیل شخصی دارد؛ چراکه هزینه‌های زیادی به استفاده‌کننده و دولت تحمیل می‌نماید. مقایسه گزینه‌ها بر اساس معیار بعد زیست‌محیطی همانند بعد ایمنی و سودمندی می‌باشد؛ یعنی پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری از این دیدگاه با اختلاف زیاد در صدر قرار دارند و اتومبیل شخصی کم‌ترین امتیاز را داراست.

نتیجه‌گیری و دستاورد علمی و پژوهشی

در سال‌های اخیر توجه زیادی به موضوع شهر هوشمند شده است. برنامه‌های متعددی در شهرهای بزرگ و در نقاط مختلف دنیا با موفقیت انجام گرفته است. در این نوع شهرها، اثرات متقابل بین تکنولوژی‌های نو، سازماندهی‌های جدید و سیاست‌های نوین سازنده شهرهای هوشمند به صورت سیستم اجتماعی و فنی مجتمع شده‌اند. شهر هوشمند در سال‌های اخیر، شکل جدیدی از توسعه زندگی را نمایان کرده و به عنوان یک رویکرد مؤثر برای رسیدن به مدیریت بهتر شهری مطرح شده است. چالش اصلی بر سر راه شهر هوشمند نبود مدیریت یکپارچه است که در صورت تحقق آن همه چیز در یک شهر هماهنگ و مرتبط خواهد شد. این موضوع در ایران نیز صادق است. نبود مدیریت واحد شهری به عنوان یکی از اساسی‌ترین چالش‌های تحقق شهر هوشمند در ایران و از سویی نبود متولی و فرماندهی واحد در مدیریت شهرهای هوشمند در کشور، متأسفانه توفیق چندانی در مدیریت شهری برای حرکت به سمت شهر هوشمند حاصل نشده است. هر چند دولت در ایجاد زیر ساخت‌های کشور برای تحقق دولت الکترونیک کارهایی انجام داده و بخش خصوصی نیز از این بستر برای ارایه سرویس‌های الکترونیکی هوشمند مانند تاکسی‌های الکترونیکی قدم برداشته است اما تحقق شهر هوشمند باید بر اساس استانداردها و مولفه‌های شهر هوشمند مانند حاکمیت، انرژی، حمل و نقل، شهروند هوشمند و نیز سلامت و مراقبت‌های بهداشتی هوشمند و موارد دیگر به صورت یکپارچه و براساس یک نقشه راه مشخص انجام گیرد. در همین راستا شهر زاهدان نیز دچار چالش‌های اساسی است. در دهه‌های اخیر با توسعه و رشد فضایی و کالبدی و افزایش شدید جمعیت، این شهر مشکلات زیادی روبرو بوده که شهروندان و مدیران شهری را با معضلات جدیدی روبرو کرده است. بخشی از این معضلات به بخش حمل و نقل شهری مرتبط است. در همین راستا اتخاذ رویکرد حمل و نقل هوشمند مورد توجه قرار گرفته است. اما مسلماً این رویکرد با مشکلاتی زیادی روبه‌رو است. مدیریت شهری زاهدان در صورتی می‌تواند در روند هوشمندسازی شهر موفق باشد که از پایین‌ترین سطح تا بالاترین سطح در آن مدیریت کلان شهری، مدیریت شهری مناطق شهری، نواحی شهری و محلات شهری به عنوان لایه‌های سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری وجود داشته باشند. در این پژوهش با توجه به اهمیت موضوع، تحلیل و بررسی نقش ابعاد توسعه در شناسایی شیوه‌های حمل و نقل هوشمند در شهر زاهدان مورد توجه قرار گرفت.

روش تجزیه تحلیل اطلاعات در این پژوهش مدل تصمیم‌گیری چند معیاری (AHP)، است. ابتدا ابعاد توسعه یعنی کارایی، ایمنی و سودمندی و زیست‌محیطی مورد تحلیل و اولویت‌بندی قرار گرفتند.

در بعد کارایی، "ایمنی" دارای بیشترین وزن (ضریب اهمیت) بوده و مهم‌ترین مؤلفه بعد کارایی در این‌جا شناخته شده است (۰.۲۷۳)، پس از آن مؤلفه‌های "امنیت کارایی" و "دسترسی" قرار دارند. کم‌ترین ضریب اهمیت مؤلفه‌های کارایی به عامل "ترجیح مردم به استفاده" اختصاص یافته (۰.۰۶۸) و پس از آن حفاظت از فرهنگ سنتی قرار دارد.

در بعد ایمنی و سودمندی، مؤلفه‌ی "هزینه نگهداری و استفاده از دید دولت" بیشترین وزن را داشته (۰.۱۸۳) و پس از آن "کرایه سفر" (با وزن ۰.۱۷۹) قرار دارد و کم‌ترین وزن و ضریب اهمیت را نیز مؤلفه‌ی "زمان سفر" (با وزن ۰.۱۳۶) دارد؛ یکی از علل این امر این است که سایر مؤلفه‌ها هزینه‌های مستقیم را دربر دارد و ملموس‌تر می‌باشد اما مؤلفه زمان سفر در واقع هزینه‌های غیرمستقیم و به نوعی هزینه فرصت‌ها را نشان می‌دهد در نتیجه به اندازه سایر موارد ملموس و آشکار نیست.

از بین ۳ مؤلفه‌ی زیست‌محیطی، مؤلفه‌ی اول یعنی "آلودگی‌های زیست‌محیطی" بیشترین ضریب اهمیت (۰.۴۴۷) و کم‌ترین ضریب اهمیت از آن مؤلفه‌ی "اشغال فضا" (۰.۱۴۴) می‌باشد.

در نهایت بر مبنای تلفیق نتایج حاصل از بررسی‌ها، پیاده‌روی با مجموع امتیاز ۰.۳۳۸ به‌عنوان گزینه برتر شناسایی شد. پیاده‌روی به همراه دوچرخه‌سواری شیوه‌های حمل و نقل هوشمند غیرموتوری را تشکیل می‌دهند که در این‌جا بالاترین امتیازات را نیز از آن خود کرده‌اند. استفاده از اتوبوس و مینی‌بوس و پس از آن تاکسی که به‌عنوان حمل و نقل هوشمند عمومی و نیمه عمومی شناخته می‌شوند در درجه بعد قرار گرفته و کم‌ترین امتیازات نیز به شیوه‌های حمل و نقل هوشمند موتوری شخصی یعنی استفاده از اتومبیل شخصی و موتورسیکلت اختصاص یافته است. در نهایت با توجه به نتایج پیشنهادات ذیل ارائه می‌شود:

۱. ارتقاء جایگاه حمل و نقل عمومی از طریق افزایش دسترسی و کارایی آن
۲. بهبود زیرساخت‌های فناوری اطلاعات در بخش حمل و نقل عمومی شهر زاهدان
۳. تدوین سیاست‌ها و اقدامات اجتماعی و فرهنگی برای ارتقاء آگاهی شهروندان از حمل و نقل هوشمند پایدار
۴. اتخاذ رویکردها و روش‌های انگیزشی جهت افزایش تمایل شهروندان به حمل و نقل عمومی در شهر زاهدان
۵. افزایش آگاهی و دانش شهروندان نسبت به سامانه‌های موجود در ارتباط با حمل و نقل هوشمند در شهر زاهدان

منابع

- احمدی، توچید، فنی، زهره، رضویان، محمدتقی، توکلی نیا، جمیله، (۱۳۹۸)، مدل ترکیبی اولویت بندی استراتژیهای حمل و نقل هوشمند مورد پژوهی: کلانشهر تبریز، نشریه علمی جغرافیا و برنامه ریزی، دوره ۲۳، شماره ۶۷، صص ۲۵-۴۴.
- افندی زاده، شهریار، سید حسینی، محمد، سلاخورزی، امیرحسین، (۱۳۹۶)، سنجش بهره‌وری سیستم‌های حمل و نقل هوشمند در شهر تهران با بهره‌گیری از روش تحلیل پوششی داده‌ها، نشریه معماری و شهرسازی آرمانشهر، دوره ۲۱، شماره ۴، صص ۲۸۱-۲۸۹.
- بدیعی، اقدس، حاجیان، حوریا، غضنفری، مهدی، (۱۳۹۸)، ارائه مدلی جدید جهت به‌کارگیری تاکسی‌های هوشمند در کلان‌شهر تهران در راستای سازماندهی حمل و نقل عمومی: رویکرد ایجاد تعادل بین عرضه و تقاضا، پژوهشنامه حمل و نقل، دوره ۱۶، شماره ۲، صص ۳۱-۳۱.
۵۴. رصافی، امیرعباس، زرآبادی پور، شیمما، (۱۳۸۸)، بررسی توسعه پایدار حمل و نقل در ایران با استفاده از تحلیل چند هدفی، علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره ۱۱، شماره ۲، صص ۳۲-۴۶.
- سازمان آب و هواشناسی کشور، (۱۴۰۰)، نتایج ایستگاه زاهدان.
- سازمان زمین‌شناسی کشور، (۱۳۹۲)، نقشه زمین‌شناسی شهرستان زاهدان، (شیپ فایل مکانی).
- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی سیستان و بلوچستان، (۱۳۹۸)، سالنامه‌های آماری، زاهدان.
- سعیدنیا، احمد، (۱۳۸۱)، حمل و نقل شهری، تهران: نشر سازمان شهرداری‌های کشور.
- صادقی، محسن، غفاری، بهنام، (۱۳۹۰)، مغایرت‌های مقررات حمل و نقل ریلی ایران با اصول سازمان تجارت جهانی (WOT) و ارائه راهکارها، فصلنامه حقوق، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دوره ۴۱، شماره ۳، صص ۲۱۹-۲۳۷.
- کاووسی، الهه، محمدی، جمال، (۱۳۹۹)، تحرک و جابجایی هوشمند شهری و توسعه پایدار شهر شیراز، مجله جغرافیا، شماره ۶۵، صص

مرکز آمار ایران، (۱۳۹۵). سرشماری نفوس و مسکن ۱۳۹۵، تهران.

مهدی‌زاده، محمد، آیتی، اسماعیل، هاشمیان بجنورد، ناهید، خورشیدی، علیرضا، (۱۳۸۹)، رایه مدلی برای مدیریت یکپارچه حمل و نقل و ترافیک شهری در کلان شهرهای ایران (مدیریت حمل و نقل)، پژوهش های مدیریت انتظامی (مطالعات مدیریت انتظامی)، دوره ۵، شماره ۳، صص ۴۱۸-۴۴۳.

نجفقلی نژاد، اعظم، صادق زاده وایقان، علی، (۱۳۸۹)، فناوری اطلاعات و بهینه‌سازی مدیریت دانش: ابزارها و چالش‌ها.

کتابداری و اطلاع‌رسانی دوره ۱۳، شماره ۲، صص ۵۹-۹۵.

Frank, L. D. (2000). Land use and transportation interaction - Implications on public health and quality of life. *Journal of Planning Education and Research*, 20(1), PP 6-22.

Gonzalez, R.A., Ferro, R.E., Liberona, D. (2019). Government and governance in intelligent cities, smart transportation study case in Bogotá Colombia, *Ain Shams Engineering Journal*, 11(1), PP 25-34.

Litman, T. (2003). "Measuring transportation: traffic, mobility and accessibility", *ITE Journal*, 73(1), PP 28-32.

Reddy, D Srinivasa., Babu, K V Ganesh., Murthy, D L N.(2016). Transportation Planning Aspects of a Smart City- Case Study of GIFT City, Gujarat, *Transportation Research Procedia*, 17(2), PP 134-144.

Song, Y, Knaap, G.J.(2004). Measuring urban form: is Portland winning the war on sprawl? *Journal of American Planning Association*, 70(2), PP 210-225.

Verma, B, Snodgrass, R, Henry, B, Smith, B, Daim, T. (2019). Smart cities - an analysis of smart transportation management, *Managing Innovation in a Global and Digital World*, 1(2), PP 367-38

Yan, J, Liu, J, Tseng, F.M. (2020). An evaluation system based on the self-organizing system framework of smart cities: A case study of smart transportation systems in China, *Technological Forecasting and Social Change*, 153(1), PP119-132.